

ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΚΑΤΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΜΕ ΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ

*Η περιοχή της Ζίτσας και του Πωγωνίου έχει ανυπολόγιστης αξία προίκα Έχει πολλά νερά, καταρράκτες, λίμνες, δάση, ορεινά οικοσυστήματα, πολλά μνημεία ιστορίας και πολιτισμού, πλούσια παράδοση, ιδιαίτερη μουσική και θαυμάσια τοπικά προϊόντα. Αυτά αποτελούν τον πραγματικό πλούτο της Ηπείρου και επομένως μπορούν να είναι η βάση μιας πραγματικά ήπιας ανάπτυξης: **Μιας ανάπτυξης που θα προστατεύει το φυσικό περιβάλλον, θα προβάλλει την τοπική ιστορία και παράδοση και θα ενισχύει την τοπική παραγωγή και οικονομία.....***

Βασική προϋπόθεση για αυτό είναι η όσο γίνεται καλύτερη ενημέρωση των τοπικών κοινωνιών και η ενεργός συμμετοχή τους τόσο στο σχεδιασμό, όσο και στη λήψη και υλοποίηση των αποφάσεων για κάθε θέμα που τους αφορά.

Απόσπασμα από την ανακοίνωση της Εναλλακτικής Δράσης μετά από την Επιστημονική Διημερίδα για την ήπια και βιώσιμη ανάπτυξη στο Πωγώνι και τη Ζίτσα, που πραγματοποιήθηκε στο Παρακάλαμο (Πωγώνι) στις 7&8/4/2012 στα πλαίσια της Πρωτοβουλίας River Action Kalamas

Τα σχέδια των πολυεθνικών για την “ανάπτυξη” της Ηπείρου

Η ήπια ανάπτυξη της Ηπείρου στηριγμένη στο μοναδικό φυσικό της περιβάλλον, στην πλούσια ιστορική και πολιτιστική της κληρονομιά και κυρίως στα τοπικά της προϊόντα έχει γίνει πολλές φορές αντικείμενο επιστημονικών συνεδρίων ημερίδων και άλλων εκδηλώσεων. Και ενώ σε όλες αυτές τις εκδηλώσεις οι θεσμικοί παράγοντες του τόπου (βουλευτές, περιφερειάρχης, δήμαρχοι κ.α) υπερμάχονταν, τουλάχιστον στα λόγια, το μοντέλο μιας ανάπτυξης που θα στηρίζεται στα πραγματικά συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής, και θα είναι σε όφελος της φύσης και της κοινωνίας, σήμερα με ελάχιστες εξαιρέσεις αποδέχονται μοιρολατρικά τα σχέδια των πολυεθνικών επιχειρήσεων και τις επιλογές των μνημονιακών κυβερνήσεων (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ) για στήριξη της “ανάπτυξης” στις εξορύξεις κάτι που αν συμβεί, θα έχει σαν αποτέλεσμα να γίνει η Ήπειρος και στη συνέχεια όλη η Δυτική Ελλάδα “κρανίου τόπος”.

Αποδέχονται, όπως σαφέστατα αναφέρεται στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, να διανοιχτούν 11.500 ερευνητικές τρύπες, από 8 μέχρι 20 μέτρα βάθος η κάθε μία, που για την πραγματοποίησή τους θα χρειαστούν τουλάχιστον 92.000 κιλά εκρηκτικά με αποτέλεσμα να απελευθερωθούν στην ατμόσφαιρα τόνοι επικίνδυνων αερίων. Αποδέχονται, να κατασκευαστούν 219 ελικοδρόμια εντός παρθένων δασών και προστατευόμενων περιοχών για τη μεταφορά *εξοπλισμού* και προσωπικού σε δύσβατες περιοχές. Και αυτά είναι μόνο μερικά από τα στοιχεία της φρίκης που αναφέρονται στην ίδια μελέτη.

Μάλιστα οι πολυεθνικές εταιρείες Respol και Energean Oil που έχουν αναλάβει το “έργο” απολαμβάνουν ειδικό καθεστώς με την αιτιολογία πως πρόκειται για επένδυση «εθνικού συμφέροντος». Ειδικότερα ο «νόμος περί υδρογονανθράκων» (2289/95), προβλέπει πως οι εταιρίες έχουν απόλυτο δικαίωμα σε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, κατά παρέκκλιση της κείμενης νομοθεσίας, προς εξυπηρέτηση των αναγκών τους. Δρόμοι, αγωγοί μεταφοράς, αποθηκευτικοί χώροι, εγκαταστάσεις επεξεργασίας, λιμάνια μεταφόρτωσης και άλλες απαραίτητες υποδομές θα κατασκευασθούν ερήμην των τοπικών κοινωνιών, οι οποίες, αν υλοποιηθούν τα σχέδια αυτά, θα βιώσουν πρωτοφανή λεηλασία στον τόπο τους στο όνομα της “ανάπτυξης”.

Η διεθνής εμπειρία και το παράδειγμα της Νέας Ζηλανδίας

Αν μελετήσει κανείς τις διεθνείς εμπειρίες από τις εξορυκτικές δραστηριότητες θα διαπιστώσει ότι οι χώρες που επέλεξαν το δρόμο των εξορύξεων για την οικονομική τους ανάπτυξη βρέθηκαν μπροστά σε δυσάρεστες εκπλήξεις: αργά η γρήγορα διαπίστωσαν ότι τα όποια οικονομικά οφέλη τα καρπώθηκαν οι πολυεθνικές που έκαναν τις εξορύξεις. Για τις ίδιες τις χώρες αυτά που έμειναν από τις εξορύξεις, αν δεν μετατρέπονταν σε “εμπόλεμες” ζώνες, ήταν μια τεράστια οικολογική καταστροφή από τα τοξικά αέρια και απόβλητα, από ρύπανση των νερών και της θάλασσας, από την αποψίλωση των δασών κ.α. Παράλληλα είδαν τις καλλιεργήσιμες αγροτικές εκτάσεις να ερημώνονται, οι παραδοσιακές δραστηριότητες (κτηνοτροφία, γεωργία, αλιεία κ.α) να χάνονται σταδιακά, η φτώχεια και η ανεργία να αυξάνονται και τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα των λαών να περιορίζονται. “Ένα από τα πολλά παραδείγματα αυτής της “ανάπτυξης” είναι η περιφέρεια Μπαζιλικάτα στη γειτονική Ιταλία.

Έχοντας πλήρη γνώση όλων αυτών των συνεπειών πρόσφατα η κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας ανακοίνωσε τον τερματισμό του προγράμματος όλων των νέων εξορύξεων φυσικού αερίου και πετρελαίου. Ήταν μια απόφαση στην οποία συνέβαλε καθοριστικά ο επτάχρονος αγώνας των κινημάτων και των πολιτών

Το μέλλον της Ηπείρου λοιπόν δε μπορεί να είναι οι εξορύξεις. Είναι σοβαρό λάθος να συγχέεται το εθνικό συμφέρον με τα κέρδη των πολυεθνικών. *Για την Ήπειρο, όπως και για τις άλλες περιοχές το μέλλον βρίσκεται πάντα από τη γη: στο φυσικό της περιβάλλον, τον πολιτισμό και την ιστορία της και στα εξαιρετικά τοπικά της προϊόντα. Τα πλεονεκτήματα αυτά μπορούν να αξιοποιηθούν με έναν αποκεντρωμένο ενεργειακό σχεδιασμό και φυσικά με ήπια χρήση ανανεώσιμων ενεργειακών πόρων.* Σε αυτή την κατεύθυνση τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο θα έχουν οι ενημερωμένες τοπικές κοινωνίες, όπως και τα κινήματα των πολιτών που αγωνίζονται για μια ανάπτυξη σε όφελος της φύσης και της κοινωνίας

Μάιος 2018

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

www.enallaktiki-drasi.gr

